

остарѣлъ вече инструментъ отъ тоя видъ, който е билъ въ употрѣба

въ Бахово време — съ строй една малка терца по долу отъ обыкновения О., — значи въ А, и заема срѣдата между него и английския рогъ. Съ поетичния характеръ на своя тембъръ, даващъ най-тънки и изящни ефекти, но пригоденъ и за изразъ на детска веселостъ и хумористичностъ, достигаща до пародия, О. е поставянъ на пръвъ планъ отъ компониститъ, като се почне отъ Хенделъ и Бахъ, и се стигне до нашата съвременостъ. По на правата и грифитъ — различаваме понастоящемъ две системи обон — френска и нѣмска.

Обрехтъ, Яковъ — Obrecht или Hobrecht, Obert, Obertus Jacob — виденъ компонистъ отъ Нидерландската школа, род. 1450 въ Утрехтъ, умр. около 1505 въ Ферара, канторъ и капелмайсторъ въ Утрехтъ, Бриле Анверсъ, Торонтъ, живѣлъ известно време въ Венеция, кждето първо излизатъ негови творби въ новоизнамѣрения тогава типопечатъ. Композициитъ му съ образци на съвършено контрапунктично майсторство, и се състоятъ отъ множество меси, метети, псалми, шансони и многогласни свѣтски пѣсни.

О'Бриенъ, Чарлсъ Х. Ф. — O'Brien, Charles H. F. — шотландски компонистъ, род. 6 септ. 1882 въ Единбургъ, училъ при Хямишъ Макъ Кънъ, преподавателъ по пѣние въ Единбургското висше училище, компониралъ: една симфония, три увертюри, една соната за пиано и др.

Обри, Пиеръ — Aubry Pierre — виденъ француз- Английски рогъ

ски музикаленъ изследвателъ, роденъ 14 февруарий 1874 въ Парижъ, умр. 31 авг. 1910 въ Диепъ, професоръ по източни езици, чейл лекции по история на музиката въ „Еколь де отъ етюдъ социалъ“ въ Парижъ. Изследванията на О. сж въ областта на срѣдновековната музика (свѣтска и църковна) и на нотацията, — писалъ: „Huit chants héroïques de l'ancienne France“ — „Осемъ героични пѣсни на стара Франция“ (1896), „Mélanges de musicologie critique“ — 2 части 1910 — „Сборъ отъ критична музикология“, „Les plus anciens monuments de la musique française“ (1904), „Най-старитъ документи на французската музика“, „Essais de musicologie comparée“ — „Опити по сравнителна музикология“ (2 части 1903—1905), „La musique et les musiciens d'église en Normandie au XIII siècle etc.“ (1906), „Църковна музика и музиканти въ Нормандия презъ XIII вѣкъ и пр.“, „Recherches sur les „Tenors“ Français dans les motets de XIII siècle“ (1906), — „Изследвания върху французскитъ „тенори“ въ мететитъ на XIII в.“, „Recherches sur les „Tenors“ latins dans les motets du XIII siècle“ (съ А. Гастуе) — „Изследвания върху латинскитъ „тенори“ въ мететитъ на XIII в.“, „Les caractères de danse“ (1905), — „Характертъ на танца“, „Le roman de Fauvel“ (1907), „Cents motets du XIII siècle“ (1908—3 тома), — „Сто метети отъ XIII в.“, „Troubadurs et Trouvères“ (1909) — „Трубадури и трувери“, „Au Turkestan“ (1905), — „Въ Тюркестанъ“ (бележки върху музикалнитъ обичаи въ Таджититъ и Сартитъ), „Refrains et rondeaux du XIII siècle“ (1909) — „Рефрени и ронда отъ XIII в.“, „La rythmique musical des troubadours et des trouvères“ (1907), — „Музикалната ритмика на трубадуритъ и труверитъ“ и др. Освенъ това, публикувалъ е и творения отъ свѣтската музика на срѣдновековието.

Обстинато (гл. Остинато).

д'Овернь, Антуанъ — d'Auvergne, Antoin — французски компонистъ, родоначалникъ на французската комическа опера, род. 3 окт. 1713 въ Клермонъ Феранъ, умр. 11 февр. 1797 въ Лионъ, виолонистъ и после главенъ интендантъ на „Голѣмата опера“, писалъ нѣколко опери (ли-